

DOBRE MAJŠPERK NJE



GLASILO OBČINE MAJŠPERK

DECEMBER 2001 - št. 30

Drage bralke in bralci
Želimo vam vesele božične praznike ter srečno,
zdravo in uspešno novo leto

Župan, občinski svet,
uredniški odbor
in delavci občinske uprave

2002



Pravljичni december

Pravljичne začnejo se noči,
ko zunaj po decembru zadiši.

Adventne svečke zagorijo,
vsak venček štiri naj krasijo,
nam mir na svetu zaželijo.

Sv. Miklavž obiše vse otroke,
ta mož je dobrega srca,
jih pohvali in z njimi moli,
dobrot jim poln koš pripelja.

In že izteka se december,
ko jelka bela se krasi,
pod njo pa jaslice prešerne,
v njih dete božje mirno spi.

Božič sladki nas razvaja,
s toploto v srcih nas navdaja,
ko smeh je prijateljstvo v očeh.
Takrat Silvester od starega se poslovli
in vsak srečno NOVO LETO si želi. (li-be)

Bežen pogled za nazaj in pogumno naprej

Ko se zaključuje leto, ne moremo mimo tega, da ne bi pogleda usmerili nazaj in bežno preleteli stvari in dogodke, ki so zaznamovali iztekajoče se leto v naši občini.

Pogledi občanov se najrajši ustavijo na novih investicijah in pridobitvah, ki pa jih je bilo ponovno veliko.

Številna odprtja v juniju ob Dnevu državnosti in v septembru ob praznovanju 5. občinskega praznika so s številnim obiskom občanov jasno pokazala zadovoljstvo letih. Tam, kjer so občani prispevali svoj delež, kot je pri izgradnji cest, mostu ali vodovoda, so bile otvoritve bolj doživete in vesele. Tako je bilo ob novem mostu v Kupčinjem Vrhu, ob asfaltiranih cestah na Gnanem Vrhu, v Dvoršni in na Janškem Vrhu pod Mariničem in nad Slapami proti Peskovemu bregu in proti Pišekovim. Pravo veselje je bilo na Bolfenku, kamor je zaradi novozgrajenih prečrpališč v Narapljah in Jelovicah pritekla dolgo pričakovana voda. Še prej pa so se lahko na vodovod priključila gospodinjstva v smeri od Ptujске Gore proti Doklecam.

Pa skoraj nič manj veselo ni bilo pri drugih otvoritvah, kjer je zagotovila v celoti sredstva občina, in to za pločnik proti Lešju za razsvetljavo v Majšperku in za preureditev vežice na Ptujski Gori.

Tudi na odprtje novega mostu v Zgornji Sveči, na regionalni cesti, nismo pozabili, čeprav je glavne stroške te investicije prevzela država.

Izredno smo lahko tudi veseli približanja zdravstvenih uslug za naše žene in dekleta v novi ginekološki ambulanti v Majšperku.

Občina Majšperk se je s svojimi sredstvi vključila kot sofinancer po sklepu občinskega sveta tudi pri nadomestni izgradnji župnijskega doma Majšperk in s tem omogočila hitrejšo gradnjo. Investitor te nadomestne gradnje je Župnija svetega Miklavža iz Majšperka kot občne koristna skupnost, pod katero spada dve tretjini prebivalstva občine Majšperk. Ker je večina teh občanov vključenih v financiranje te zgradbe, je normalno in prav, da pri tem

sodeluje tudi občina, saj tudi v tem primeru gre za zadovoljevanje potreb občanov.

Še veliko drugih manjših investicij in vzdrževalnih del je bilo potrebno izvesti za normalno delovanje občine.

Za vse finančne pomoči občanov pri raznih investicijah se posebej zahvaljujem, prav tako pa tudi vsem, ki ste pomagali in sodelovali na drugih prireditvah, proslavah in svečanostih.

Posebna zahvala je namenjena vsem sodelujočim ob občinskem prazniku, prav tako vsem članom Občinskega odbora Nove Slovenije Majšperk in domačinom za finančno podporo in organizacijo proslave ob Dnevu državnosti na Gnanem Vrhu.

Prav tako se zahvaljujem tudi članom PGD Medvedce in članom Društva upokojencev Majšperk ob proslavi ob 50-letnici njihovega delovanja ter Osnovni šoli Majšperk ob svečanosti 100-letnice izgradnje šole.

Seveda gre zahvala tudi vsem ostalim, ki s svojim delom prispevate k temu, da lahko uživamo in se veselimo.



Vedno, ko človek analizira zadeve za nazaj, ponavadi že načrtuje za naprej. Zelo smelo je zastavljen že program investicij za leto 2002. Največji investicijski delež proračuna je namenjen za šolo, kar 155 milijonov tolarjev, od tega 115 milijonov iz občinskega proračuna in 40 milijonov iz državnega proračuna. Prav zaradi tega ni nobene bojzani, kot smo lahko pred mesecem prebrali v časopisu Večer, da se koristi šolski denar za župnijski dom. To ni res! Pravzaprav pa moram jasno povedati, da še s strani države do sedaj nismo dobili niti tolarja namenskega denarja za novo šolo. Vlagamo pa ogromne napore, da nam pristojno ministrstvo izda soglasje o potrebni velikosti šole, da lahko vse aktivnosti tečejo tako, da se bo lahko gradnja res pričela v letu 2002.

Zelo podrobno sem o tem seznanil tudi vse člane občinskega sveta in jasno

povedal, da ne dovolimo, da bi naše učence in njihove učitelje, ki normalno šolo prvi potrebujejo, zapostavljali zaradi tega, ker živimo v Halozah. Prav tako ne dovolimo, da bi drugim bila gradnja omogočena prej kot pa nam, ki smo po javnem razpisu v letu 1999 na prioriteten listi pred njimi.

V prihajajočem letu načrtujemo preplastitev igrišča in javno razsvetljavo v Stopercih; prav tako načrtujemo tudi preplastitve lokalnih cest: Stogovci-Ptujska Gora v dolžini 1 km in Podložje-Lokanja vas v dolžini 2 km. Modernizirali pa bomo naslednje javne poti: Lešje-Furman v dolžini 336 m, Sveča-Rabuda v dolžini 600 m, betonirali bomo javno pot Grdina do TV pretvornika v dolžini 300 m. Javna pot Vrhe-Brezje-Lovski dom z odcepi bo preplaščena v dolžini 1220 m, v dolžini 540 m pa modernizirana. V dolžini 1 km pa se bo izvedla priprava tampona na javni poti Zgornja Sveča-Slapečjak.

Nadaljevala se bodo tudi vzdrževalna dela v domu krajanov Stoperce, v domu krajanov Sestrže in nujna dela v domu krajanov Ptujška Gora.

Pri vodovodu nadaljujemo z izgradnjo vodovodnih sistemov, za kar skupaj z ostalima dvema občinama namenjamo kar 115 milijonov tolarjev. Prav tako zagotavljamo sredstva za dokončanje kanalizacije na Bregu in verjamem, da bodo občani svoje obveznosti čimprej poravnali, ker je njihova obveznost določena z odlokom Občine Majšperk o plačilu povračila za priključek objekta na kanalsko omrežje v višini 250.000 tolarjev. Povračilo je bilo določeno na 13. redni seji občinskega sveta, dne 15. junija 2000 s soglasnim sklepom vseh članov občinskega sveta. Zato je nerazumljivo, da nekateri posamezniki obveščajo prebivalce Brega, da povračila ni potrebno plačati z odlokom določeni višini. Zato obveščam in pozivam prebivalce naselja Breg, da tem govoricam ne nasedajo in da svojo obveznost poravnajo ter se s tem izognejo nepotrebnim stroškom in pričakovanemu povišanju.

Začrtani proračun v letu 2002 je ponovno visok. Od celotnega proračuna v višini okoli 666 milijonov namenjamo kar 408 milijonov tolarjev za investicije. Proračun je zastavljen varčno in je tudi investicijsko naravnano, zato res lahko rečemo: »Pogumno naprej!«

Da pa bomo šli res pogumno naprej, si ob koncu leta oziroma na začetku novega leta nalijmo čistega vina ter si zaželimo: »Vesele božične praznike, v letu 2002 pa mnogo sreče, zdravja, uspeha, naj se Vam uresničijo vse Vaše želje, spoštovane občanke, občani!«

Franc Bezjak, župan

Iz občinskega sveta

Peta korespondenčna seja je bila 20. junija 2001, sprejeta je bila naslednja pomembna odločitev:

Občinski svet je soglašal, da se izvzame iz javnega dobra parcela št. 6/3 k.o. Lešje, vpisana pri vložku št. seznam 2 in postane last Občine Majšperk, zaradi ureditve zemljiškoknjžnega stanja pokopališča Majšperk.

19. redna seja - 12. julija 2001

Občinski svet se je seznanil z oceno varnostnih razmer na območju Občine Majšperk za leto 2000, ki jo je podal predstavnik policijskega oddelka Podlehnik.

Svetniki so soglašali z zamenjavo parcele št. 6/3 k.o. Lešje, ki je s sklepom občinskega sveta izzeta iz javnega dobra in se bo prenesla v last Občine Majšperk za zemljišče nepremičnine, parcele št. 2 k.o. Lešje in del zemljišča parcelne št. 3 k.o. Lešje, obe v lasti Rimokatoliškega župnijstva Majšperk. Zamenjava je potrebna zaradi ureditve pokopališča Majšperk in pločnika ob regionalni cesti Poljčane - Majšperk.

Podano je bilo soglasje k povečanju cene proizvodnje in distribucije vode v Občini Majšperk in sicer za gospodinjstva 118,56 SIT/m³, za gospodarstvo 175,89 SIT/m³ in za negospodarstvo 166,78 SIT/m³. V ceni je zajeta tudi taksa za

investicije v višini 38,40 SIT/m³ po občinskem odloku ni pa zajet DDV.

Sprejeto je bilo, da se objekt Osnovne šole v Narapljah poruši.

Občinski svet se je strinjal z informacijo o poročilu o izvrševanju proračuna Občine Majšperk za prvo polletje leta 2001 in podpira predlagane ukrepe v okviru poročila.

Za predstavnike ustanovitelja v Svet zavoda osnovne šole Majšperk so bili imenovani: ga. Natalija Kokot, Majšperk 32, ga. Jožica Bezjak, Majšperk 85 in ga. Dragica Beranič, Sestrže 37.

Sprejeto je bilo, da se 5. občinski praznik Občine Majšperk praznuje 16. 09. 2001. V okviru občinskega praznovanja so ostale prireditve od 01. 09. 2001 do 16. 09. 2001. Na 5. občinskem prazniku se vsem prisotnim zagotovi malica. Komisijo za pripravo praznika imenuje župan Občine Majšperk. V sestavo komisije morajo biti pozvane tudi vse politične stranke.

Sprejete so bile spremembe odloka o priznanjih Občine Majšperk.

6. korespondenčna seja - 8. avgust 2001

Sprejeta je bila sprememba Pravilnika o oddajanju poslovnih prostorov tako, da se spremeni cena parkiranja.

20. redna seja - 3. september 2001

Sprejeta je bila odločitev, da se iz proračuna Občine Majšperk zagotovijo

finančna sredstva za vodovodni hišni priključek za družine s stalnim prebivališčem na hribovitem območju Občine Majšperk, kjer še ni zagotovljena javna vodooskrba.

Potrjeno je bilo poročilo o razdelitvi sredstev III. akontacije za sanacijo suše 2000.

Potrjeni so bili dobitniki občinskih priznanj in plakete v letu 2001.

8. izredna seja - 5. septembra 2001

Sprejet je bil odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Majšperk za leto 2001.

21. redna seja - 12. decembra 2001

V prvi obravnavi je bil sprejet Odlok o proračunu Občine Majšperk za leto 2002.

Potrjeno je bilo povišanje cen za programe vrta Majšperk, za najemnino za oddane poslovne prostore in za najemnino za grobove in vzdrževanje pokopališča.

Imenovali so predstavnika ustanoviteljev v Svet zavoda Lekarne Ptuj in sicer g. Borisa Novaka.

Na seji so podali soglasje k imenovanju direktorice Zdravstvenega doma Ptuj ge. Metki Petek-Uhan.

Strinjali so se s podaljšanjem pogodbe o zbiranju, sortiranju in odvažanju komunalnih odpadkov v občini Ptuj s Čistim mestom Ptuj.

Izvajanje zimske službe na območju Občine Majšperk v zimski sezoni 2001-2002

PRIORITETE

Zimska služba na območju Občine Majšperk, ki obsega pluzenje snega in posipavanje ob poledici na lokalnih cestah in javnih poteh, se bo v zimski sezoni 2001/2002 izvajala po naslednjem prioriteten vrstnem redu.

PLUŽENJE

V I. prioriteti se dela za zagotavljanje prevoznosti cest izvajajo v času med 5.00 in 22.00 uro. Začasne ustavitve so možne v času med 22.00 in 5.00 uro ter v dela prostih dneh. Stalno odvijanje prometa je omogočeno z uporabo verig. V času pluzenja višina snega ne sme presegati 15 cm. V I. prioriteto spadajo vse lokalne ceste in pomembne javne površine na območju Občine Majšperk.

II. prioriteta obsega ceste, ki se pluzijo dokler je možno z normalnimi pluznimi sredstvi, potem pa se zapro. Zapore ceste so možne do dveh dni oziroma krajevnim prilikam ustrezno. Odvijanje prometa je možno z uporabo verig. V II.

prioriteto spadajo javne poti, ki povezujejo naselja ter odseki kategoriziranih javnih poti, na katere je vezano gospodinjstvo s stalnim prebivališčem.

III. prioriteta obsega ceste, ki se v zimskem času ne vzdržujejo, zato se na njih ne vrši zimska služba. V to prioriteto spadajo posamezni odseki kategoriziranih javnih poti na katerih ni gospodinjstev s stalnim prebivališčem in nekateri odseki javnih poti, ki so v zimskem času nefunkcionalni in se jih ne pluzi.

POSIPAVANJE

Posipavanje cest ob poledici se izvaja na vseh lokalnih cestah in pomembnih javnih površinah takoj ob pojavu poledice, na javnih poteh pa le na tistih odsekih cest, ki so asfaltirani in to v skladu z II. prioriteto.

IZVAJALCI ZIMSKE SLUŽBE IN NADZOR

Z vsemi izvajalci zimske službe je sklenjena posebna pogodba.

Na lokalnih cestah zimsko službo izvaja Cestno podjetje Ptuj d.d. in na nekaterih odsekih pogodbeniki.

Na javnih poteh zimsko službo izvajajo naslednji pogodbeniki:

- Jože Žolger s.p. in Sandi Širec s.p. - KS MAJŠPERK
- Vili Šeliga - KS Ptujška Gora
- Strojni krožek ŽETALANEC - KS MAJŠPERK

Vsi navedeni izvajajo zimsko službo na posameznih območjih na lokalnih cestah in javnih poteh. Predlagamo, da se v primeru zapletov pri izvajanju zimske službe najprej obrnete na posamezne izvajalce. Nadzor nad pluzenjem cest bodo vršili: Darko Rejec, Jože Korez in Marjan Gorčenko.

Seznam cest in javnih površin, ki se bodo pluzile v zimski sezoni 2001-2002 je objavljen na oglasni deski Občine Majšperk.

S strani Občine Majšperk si želimo, da bi izvajanje zimske službe potekalo v medsebojnem sodelovanju in brez zapletov.

Darko Rejec

Sveti Miklavž obdaril otroke

Kulturno-umetniško društvo Majšperk je letos že sedmič zapored organiziralo veliko miklavževanje. Vsi otroci v občini, ki so stari od 2 do 6 let, so prejeli povabilo, da obiščejo velikega dobrotnika, svetega Miklavža.

V nedeljo, 9. decembra se je v dvorani TVI na Bregu zbralo kar 200 otrok, ki so skupaj s svojimi starši prišli na srečanje s svetim Miklavžem.

Ob 14. uri so si otroci najprej ogledali igrico, ki so jo pripravile in zaigrale vzgojiteljice iz vrtca. Bolj ko se je igrica bližala h koncu, večje je bilo pričakovanje otrok. In takrat je prišel dobrotnik in prijatelj otrok sveti Miklavž v spremstvu štirih angelčkov. Seveda pa je s sabo pripeljal tudi parklje, za vse tiste otroke, ki med letom niso bili pridni. Sveti Miklavž se je z otroki pogovarjal in z njimi molil ter na koncu ugotovil, da so v Majšperku zelo pridni otroci, zato je vsakemu od njih izročil tudi darilo.

Tako so otroci zadovoljni odšli domov z obljubo, da bodo še naprej tako pridni in ubogljivi.

Svetemu Miklavžu in Kulturno-umetniškemu društvu Majšperk pa so darila pomagali zbrati:

- ❖ OBČINA MAJŠPERK
- ❖ TVI Majšperk
- ❖ MTD d.o.o.
- ❖ Trgovina Smreka
- ❖ Gostilna DOLINCA Marčič
- ❖ Šiviljstvo in trgovina DEMOL Leskovar
- ❖ Stanko HERNJA - veterinarska ambulanta
- ❖ Nada GOLOB - kmečki turizem Stoperce
- ❖ Franc VEK - avtoprevoznitvo
- ❖ Velemir TRIFUNAC - zobozdravstvena ambulanta

❖ Zorica TOSIČ - zobozdravstvena ambulanta

❖ Marjan VERDENIK - Slape

❖ Karl PAJNKIHER - prevoznitvo

❖ Ida LORBER - knjigovodstvo

❖ Milan TACINGER - Lešje

❖ Nada JURIC

❖ Lidija VUK - Domačija

❖ Gostilna Rafko GAJSER

❖ Anton VUK - mizarstvo Breg

❖ Janez KARNEŽA - kleparstvo

❖ EKART SMS d.o.o.

❖ Jože ŽOLGER s.p.

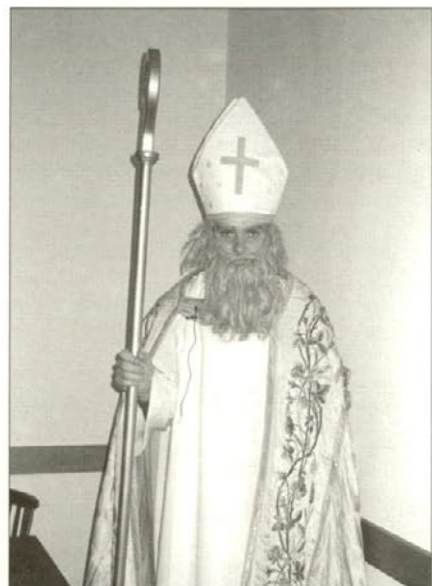
V imenu organizatorjev, svetega Miklavža in vseh obdarjenih otrok, se vam iskreno zahvaljujemo.

HVALA.



Otroci so sprejemali darila z iskrkami v očeh.

(Foto: li-be)



li-be Sveti Miklavž – mož dobrega srca. (Foto: li-be)



Miklavž s svojimi zvestimi spremljevalci. (Foto: li-be)



Otroci so se v pričakovanju zbrali okoli svetega Miklavža.

(Foto: li-be)

Adventni venčki s srcem

SVEČE SE POGOVARJAJO

Na adventnem vencu so gorele štiri sveče. V prostoru je bilo tako tiho, da je bilo mogoče slišati, kako se te sveče med seboj pogovarjajo. Prva sveča je zavzdihnila in dejala: »Meni je ime MIR. Moja svetloba sije, toda ljudje se ne trudijo za mir, kar pomeni, da me ne marajo.« In njena svetloba je začela bledeti, dokler ni povsem ugasnila. Druga sveča je zatrepetala in spregovorila: »Ime mi je VERA, toda vidim, da sem odveč. Ljudje se ne zmenijo za Boga. Nima smisla, da gorim.« In prepil je ugasnil plamen sveče. Žalostno se oglasi tretja sveča: »Meni je ime LJUBEZEN, a nimam več moči, da bi gorela. Ljudje ljubijo sami sebe in se za svoje bližnje ne zmenijo.« In plamen še enkrat zatrepeta, potem pa ugasne. Tedaj stopi v sobo otrok. Pogleda sveče in pravi: »Ve morate goreti, ne smete biti ugasnjene!« Ko mu je šlo že na jok, se oglasi četrta sveča: »Ne boj se! Dokler gorim jaz, lahko spet prižgemo

druge sveče. Meni je namreč ime UPANJE!« In otrok vzame trsko, prenese plamen s te sveče na ostale tri, ki so ugasnile in sveče so zagorele.

Silvester Čuk

**MIR, VERA IN LJUBEZEN,
PREDVSEM PA UPANJE, SO
ISKRICE, KI NAJ ZAGORIJO**

**TUDI PRI NAS, V NAŠIH
SRCIH, MED VSEMI LJUDMI.**

To je bilo naše vodilo, ko smo se v Kulturno - umetniškem društvu Majšperk odločili, da pripravimo delavnico »ADVENTNI VENČKI S SRCEM«.

Adventni venčki, ki smo jih izdelovali skupaj z Župnijsko karitas Majšperk, so prinesli iskrice miru, vere in ljubezni v vsak dom. S prispevki, ki pa so bili darovani za venčke, pa smo skupaj prižgali tudi plamen upanja za mnoge ljudi v stiski.

Izdelali smo 125 adventnih venčkov.

Vsem, ki ste pomagali pri delu in za vse prostovoljne prispevke, se vam iz srca zahvaljujemo. HVALA.

*KUD Majšperk,
dramsko-ustvarjalna sekcija*



Pri tem so nam pomagali tudi fantje.

(Foto: li-be)



Venčki so nastajali z rokami, z domišljijo in srcem.
(Foto: li-be)



Venčki s srcem.

(Foto: li-be)

»Prišo je prišo sveti Martin,...«

Martinovo, 11. november, ki zaključuje jesensko delo, je pri nas splošno priljubljen praznik, še posebej zato, ker je povezano z vinom, slovensko nacionalno pijačo. Okrog tega dne se mošt spremeni v vino in to je dober izgovor za veselje in praznovanje. Zato smo člani dramske sekcije društva DPD »Svoboda« Majšperk to tudi storili. V gostilni Dolinca smo uprizorili krst vina in tako starega zamenjali z novim.

Naj vas ob koncu leta povabim še na ogled Božične zgodbe avtorja Charlesa Dickensa, ki smo jo pripravili člani dramske sekcije in moškega pevskega zbora. Predstava bo 22. decembra ob 19.00 uri v dvorani TVI Majšperk. Vabljeni!

Petra Novak

Osem medalj na državnem prvenstvu

Naši tekmovalci so tudi v letošnjem letu dosegli vidne uspehe na državnem prvenstvu in s tem potrdili svoje uspešno delo.

V disciplini SEMI CONTACT (na eno točko) je drugo mesto zasedel Tom Peinkihier. Prav tako so zasedli odlično tretje mesto: Kristijan Purg, Tajda Pein-

kihier, Denis Jug, Sabina Šerbak in Janez Zdavc.

V disciplini LIGHT CONTACT (lahki kontakt) sta drugo mesto zasedla Denis Jug in Tomi Mrčinko.

Pohvaliti pa moramo vse tekmovalce, ne samo dobitnike medalj, saj so tudi ti s svojimi rezultati predstavljali klub in naš kraj v Sloveniji.



Naši tekmovalci zmagujejo tudi v boks (Nino Gospič).

Do konca leta nas čakajo še nastopi na mednarodnem turnirju v Kutini (Hrvaška) in tekma regijskega prvenstva na Ptuju.

Zahvala za naše uspehe pa gre seveda tudi vam, ki nas pri našem delu vzpodbujate in podpirate, še posebej **Občina Majšperk** in generalni sponzor kluba v letu 2001 **Go-**



Tudi dekleta pri nas najdejo svoje mesto – na sliki Tajda in Sara Peinkihier.

stina **DIN-DON**, kakor tudi vsi ostali donatorji.

Za konec pa bi še vsem članom, sodelavcem, sponzorjem, donatorjem, simpatizerjem kluba in vsem ostalim občanom voščili vesele božične praznike in zaželeli mnogo sreče in uspehov v NOVEM letu 2002.

Uprava kluba

Nova Slovenija – spoznava Slovenijo

Kar nekaj časa smo se dogovarjali, kam bi organizirali izlet, da spoznamo našo prelepo Slovenijo. Pripravili smo več programov – odločili pa smo se, da spoznamo Ribnico z njenimi znamenitostmi. Po zahtevnih pripravah in usklajitvah smo določili datum, ki bi bil primeren za oddih in sprostitvev po napornem jesenskem delu. Napisali smo program in povabili vse ljudi dobre volje, da se nam pridružijo.

To ni bil shod stranke, kot smo pozneje poslušali po radiu, to je bilo prijetno druženje prijateljev in znancev, ga. Marija, ko bomo prihodnjč organizirali izlet, se nam pridružite, pa se boste sami prepričali. Toda takega odziva nismo pričakovali, v par dneh smo napolnili kar tri avtobuse.

Prva postaja je bila Vransko, kjer smo si ogledali proizvodnjo kotlov in peči za kurjavo z biomaso-lesnimi in drugimi odpadki. Pred odhodom smo bili postreženi še s toplimi napitki in krofi.

Odpeljali smo se proti Dolenjski – Novi Štifti, kjer nas je po predhodnem dogovoru pričakal brat Marjan, ki nam je razložil zgodovino te čudovite cerkve, v kateri ti zastane dih ob njenih lepotah, posebej ob pogledu na Marijino vnebovzetje. Ob ubrani Marijini pesmi smo te lepote kar neradi zapustili.

Ogledali smo si najstarejšo lipo, ki raste na dvorišču, stara pa je kar 360 let, domiselno ima vgrajeno razgledno hišico v svoji krošnji, do katere pa vodijo stopnice.

Slikali smo se, si nakupili spominčke, se okrepčali s kavo, slaniki in sokom, použili smo, kar smo imeli s seboj, tudi kaj krepkega se je našlo.

Napotili smo se v dolino proti Ribnici in si ogledali eno največjih cerkva na Slovenskem. Pričakala nas je turistična vodička Leila, ob pogledu na našo udeležbo pa radovedno vprašala: »Med vami vidim mlade in stare, kakšna družba pa ste to?« Nekdo izmed udeležencev je izjavil: »Radi se imamo.« In pri tem je tudi ostalo.

Ogledali smo si Ribniški grad z muzejem suhe robe in lončarstva ter spominski park.

Turistična vodička nas je napotila v vas Sajevec k mojstru Jakliču, izdelovalcu suhe robe – predstavil je izdelovanje svojih izdelkov in nam nato navdušeno pripovedoval o svojem konjičku – polhariji. Pokazal nam je pasti in sušenje kož, zraven pa ni pozabil dodati, kako okusno je polhovo meso. Veliko dobre volje in smeha je bilo ob njegovih veselih dogodivščinah. Potem smo krenili na kosilo, kjer pa smo bili prijetno presenečeni nad izvornostjo Ribničianov.

Gostitelj je odlično odigral vlogo Ribničana, ki nam je na šaljiv način predstavil prodajo suhe robe nekoč. Ob njegovem

V PGD Majšperk smo tudi mladi aktivni

Mesec oktober je tudi mesec požarne varnosti. Naše gasilsko društvo Majšperk se je odločilo, da nas mlade gasilce skliče na srečanje. Operativni člani so nam pripravili predavanje o oktobru - mesecu požarne varnosti, mentorji pa so podali mnenje o našem delu. Ta dan je bil tudi dan našega druženja, saj je na vabilih, ki smo jih dobili nekaj dni prej, pisalo, da bomo prijetno presenečeni.

V soboto, 27. oktobra 2001, smo se zbrali pred gasilskim domom ob 9. uri. Povabilu smo se dobro odzvali, saj nas je prišlo kar 33 do 40 mladih gasilcev. Letošnji mesec požarne varnosti je imel poudarek na plinskih jeklenkah in uporabi plina v gospodinjstvu. Gospod Danilo nam je pripravil kratko predavanje na to temo. Razložil nam je tudi, kako delujejo UKV postaje in kako se gasilci sporazumevajo z njimi med vajami



Po strmi poti smo se podali proti repetitorju, kasneje pa tudi proti vrhu Jelovicam.

zabavnem monologu pa nismo ostali praznih rok, saj je odnesel vsak s seboj tudi kuhalnico.

Dva udeleženca našega izleta sta imela s seboj harmoniki in sta nam veselo zaigrala, da smo se nekateri tudi zavrteli. Žal nas je ujela noč in morali smo se posloviti od lepot Ribnice in prijaznih Ribničanov. Prisotni so organizacijo izleta pohvalili in izrazili željo, da bi bilo takšnih izletov še več.

Moram pa omeniti še to, da je bila pot dolga, pa vendar nismo bili utrujeni, saj so naši vodiči: Rado, Pavla, Anica, in predsednik Franc kot koordinator, poskrbeli in nas z dobrim programom in humorjem pritegnili k sodelovanju, tako da na utrujenost ni nihče niti pomislil.

Organizator izleta Nova Slovenija iz Majšperka in člani organizacijskega odbora smo izredno veseli, ni nam žal časa, še manj pa dobrot, ki smo jih prostovoljno prispevali za prijetno počutje, (jabolka, kava, sok, vino, pecivo in drugo). Razšli smo se z besedami: »Ostanimo prijatelji, da bomo naslednjič zopet skupaj spoznavali nove lepote Slovenije!«

Valica Beranič, Majšperk

in takrat, ko morajo resno ukrepati ob požarih in nesrečah. Za nas mlade je bilo to predavanje zelo poučno, saj smo izvedeli mnogo novih stvari. Po končanem predavanju so nas z gasilskimi avtomobili odpeljali v Prešo. Tam smo se razdelili v štiri skupine in vsaka je dobila svojo prenosno UKV postajo. Šele takrat smo izvedeli, da nas čaka pohod na Jelovice. Pot nas je vodila strmo navzgor do naše repetitorske postaje v Budnem. Med potjo smo se javljali drug drugemu po UKV postajah. Pri repetitorju smo se okrepčali s sendviči in pijačo. Nato nam je gospod Ciril na kratko predstavil, čemu služi repetitor. Med njegovim predavanjem je našemu poveljniku Gregorju začel piskati gasilski pozivnik. Pisk nas je presenetil. Gregor pa nam je povedal, da se ob takšnem znaku zberejo gasilci v našem domu, kadar ljudje potrebujejo pomoč. Tukaj pa se še naš pohod ni končal. Pot se je nadaljevala do igrišča na Jelovicah. Med potjo smo po desetinah tekmovali, katera bo nabrala več kostanjev. Tisti, ki so našli gobe, so bili še posebej nagrajeni. Na Jelovicah smo dobili pice, ki so jih kvalitetno pripravili Silvo, Andrej in Mateja. Da bi bilo naše srečanje še bolj pestro, so nam spremljevalci pripravili razne športne igre.

Najbolj veseli smo bili nogometne tekme med člani in nami - mladimi. Seveda smo jih gladko premagali. Medtem, ko smo se mi veselo zabavali, so nam članice spekle nabrane kostanje. Dan je prehitro minil. Naenkrat se je nad igrišče spustila tema in morali smo se odpeljati pred gasilski dom, čeprav bi še najraje ostali.

Tako smo mladi zaključili delo v letu 2001. Mislimo, da smo zelo dobro delali in smo si takšno srečanje tudi zaslužili.

Zahvalili bi se PGD Majšperk in vsem njihovim članom in članicam. Še posebej pa tistim, ki so se z nami udeležili tega lepega in poučnega srečanja. HVALA!

*Za podmladek PGD Majšperk:
Monika, Maja, Urška, Sara in Natalija*



»Da pa ne bi omagali na sredini poti, je bilo potrebno poskrbeti tudi za naše lačne trebuščke.«

Aktivni člani društva upokojencev Ptujška Gora – odprtje ruskega kegljišča

Da je jesen življenja lahko tudi zelo aktivna, delovna in ustvarjalna, so dokazali tudi člani Društva upokojencev Ptujška Gora, ki so na jesenskem pikniku, 8. septembra 2001 odprli rusko kegljišče.

Pobudniki – ustanovitelji: Ignac Drevenšek, Zvonko Jager, Feliks Gojkovič, Ciril Mohorko, Franc Karneža in Slavko Erbus so najprej pridobili soglasje Občine Majšperk, da lahko kegljišče pripravijo pri gasilskem domu na Ptujski Gori. Večino dela, izkop, betoniranje, postavitve in izdelavo »vislic« za kroglo so opravili kar sami. Odprli so ga na jesenskem pikniku, ki se ga je udeležilo približno 90 gostov.



Utrinek igre...



...in še met najstarejše udeleženke.

Kegljišče je uspešno odprla najstarejša članica – **Julka Gajser**, ki je s tremi meti počistila keglje, za kar je požela velik aplavz. V spretnosti so se preizkusili tudi drugi člani društva. Športnim aktivnostim je sledila zabava, ki se je ob prijetnem druženju zavlekla dolgo v noč.

Prostor ob kegljišču je lep in primeren za druženje, posebno v lepem vremenu. Prizadevni člani želijo urediti še okolico, postaviti klopi... Ker pa za taka dela potrebujejo ob volji za delo tudi nekaj finančnih sredstev, upajo, da bo tudi občina imela za njihove prošnje odprta ušesa in žepe in verjamemo lahko, da se bodo ptujskogorski upokojenci z navdušenjem lotili še marsikatero aktivnosti...

Feliks Gojkovič

Oktober – mesec varstva pred požarom

Stoperški gasilki Lea Kitak in Slavica Taciga sta učencem naše šole pripravili gasilsko predavanje in kviz.

Sodelovali smo vsi učenci od prvega do četrtega razreda, tekmovali smo pa po štirje učenci v skupini, iz vsakega razreda po eden. Vsaka skupina je imela svoje ime: **zrak, voda, zemlja in ogenj**. Vse skupine so bile odlične, le rezultati so se malenkostno razlikovali. V skupini »voda« smo bili **Sašo, Davor, Anja in Slavko**. Vsaka skupina je morala odgovoriti na petnajst vprašanj. **Največ sreče s pravilnimi odgovori je imela moja skupina – voda**, kar se mi zdi prav za gasilce. Pravilnost odgovorov je kontrolirala komisija, ki ji je načeloval gasilski poveljnik. Ko smo s kvizom zaključili, smo se vsi odpravili v gasilski dom. Tam so nam razložili, kakšno opremo uporabljajo gasilci in kako z njo delajo. Ko smo se o tem pogovorili, smo prejeli priznanja za prvo, drugo, tretje in četrto mesto. Zraven pa smo dobili igre kot nagrade. Za konec smo se posladkali s pecivom in popili sok.

Ko smo se vrnili v šolo, smo najprej igrali igre, ki smo jih dobili od gasilcev. Ob zaključku smo šli domov in vsi smo bili zadovoljni.

Sašo Kodrič, 3. razred, podr. šole Stoperca

Srečanje na kostanjevem pikniku

Društvo gospodinj Stoperce že tri leta uspešno sodeluje s sebi enakim društvom kmetic iz Trnovske vasi. Ko smo se zadnjič srečale smo sklenile, da se dobimo v jeseni na kostanjevem pikniku v Stopercah.

Zbrale smo se 8. novembra pred domom krajanov v Stopercah in se odpravile na hribeček proti Jernejškovim v Stari grabi, kateri so ta dan bili naši gostitelji.

Povabili smo še **župana Občine Majšperk in Trnovske vasi**, ki sta nas pogostila z obiskom, prav tako naša svetovalka **ga. Terezija Meško** in predsednik sveta **KS, g. Galun**.

Gospodinjne smo poklepetale v prijetni družbi, **g. Bezjak** in **ga. Meško** pa sta nam podala nekaj koristnih nasvetov in mnenj glede kmetijske problematike.

Seveda pa naše druženje ni potekalo samo ob pečenih kostanjih, ki nam jih je mladi gospod tako lepo spekel, tudi drugih dobrot in dobre kapljice je bilo na pretek.

Gospodinja Tilčka nam je spekla tako dobre štruklje in gibanico in seveda vse drugo kar spada na dobro obloženo mizo. Pri tem so ji pomagale nekatere naše članice.

Tudi vreme nas je počastilo v smislu kostanjev in jeseni, kajti naslednje jutro je pokrajino prekrila snežna odeja.

Polne lepih občutkov smo se proti večeru vračale domov.

Cvetka Taciga

Organizacija Rdeči križ Ptujška Gora

Organizacija Rdečega križa na Ptujški Gori deluje že več kot 30 let. Odborniki po svojih močeh vedno pomagajo in obiskujejo starejše in bolne občane ter organizirajo tudi kakšna srečanja. Vedno poskrbimo, da pohitimo k bolnim in nepokretnim.

Ob visokih jubilejih, božičnih in novoletnih praznikov jih obiščemo in skromno obdarimo; saj se tudi mi z njimi veselimo. Lepo je, ko nekomu roko podaš ter z njim pokramljaš. Zazreš se v njegove oči, solza sreče pa po licu ti zdrsi. Sodelujemo tudi s »Sončkom« ter po naših močeh pomagamo koga osrečiti. V mesecu novembru organiziramo cepljenje proti gripi z dostopnim plačilom vseh občanov.

V letošnjem letu smo organizirali tudi krvodajalsko akcijo. Vsem krajanom, ki so se krvodajalske akcije udeležili, se najlepše zahvalujemo. Vse krajanke, ki so pripravljene darovati delček sebe za življenje drugega, vabimo k sodelovanju tudi prihodnje leto.

Obisk pri najstarejši občanki

V začetku novembra smo na njen rojstni dan obiskali najstarejšo občanko Ptujške Gore, Martino Božičko, ki domuje pod ptujskogorsko cerkvijo, s svojim plaščem jo varuje **MARIJA – oltarna podoba cerkve – PTUJSKA GORA**.

Gospa Martina je obrnila v svoji knjigi življenja 95. list, ki jo spominja na prehojeno pot teh častitljivih let, saj jih je



Obisk pri Mariji Božičko.

preživela v zadovoljstvu. Čeprav je bilo mnogo dni napornih, a je bila trdne volje, rada je imela svojo družino, pa ji je še vedno hvaležna. Bolezen jo je priklenila na posteljo, njena potrpežljiva skrbnica pa je hčerka Karolinca, ki jo dnevno oskrbuje z vsem potrebnim.

Ob našem obisku je bila presenečena in vesela. Od nas je prejela skromno darilo. Zdravja in mnogo lepega počutja smo ji zaželeli z obljubo, da bomo k njej še prispeli.

Martina Vičič, predsednica RK Ptujška Gora

Srečanje po 50-ih letih

15. septembra smo se zbrali nekdanji učenci drugega razreda Osnovne šole Naraplje.

Takratna učiteljica gospa Pavla Jurak, ki sedaj živi v Celju in se je srečanja z veseljem udeležila, je poskrbela za fotografa in za fotografijo učencev na šoli. Pri cerkvi na Ptujški Gori, kjer je bilo prvo snidenje, smo se pričeli spoznavati s sliko v rokah, kmalu pa smo točno vedeli, kdo je kdo. Ugotovili smo, da smo razgubljeni po vseh krajih Slovenije, Avstrije in celo v Avstraliji.



Bili smo še učenci drugega razreda in smo se med sabo dobro poznali...



...sedaj pa je preteklo že mnogo let, da smo si ponovno segli v roke in se ponovno spoznali.

Sošolec Albin Fišer, ki je v daljni Avstraliji, nam je podaril značilnost te dežele, medvedka koala in še mali prispevek.

Pri ogledu razstave, ki je bila ob občinskem prazniku Občine Majšperk, nas je pozdravil in nam spregovoril župan, gospod Franc Bezjak.

Nad vse prijetno druženje smo zaključili pri Bolfenku na kmečkem turizmu Lončarič in sklenili, da se še vidimo.

Zinka Kačičnik

Srečni smo le takrat, kadar osrečujemo druge

RK Stoperce je tudi letos, tako kot že vrsto let do sedaj v mesecu oktobru, organiziral srečanje starejših občanov. Letošnji slogan je bil: »Srečni smo le takrat, kadar osrečujemo druge.«

Leto je hitro naokrog. Za ene mine prej, za druge pa so lahko celo ure dolgi dnevi. Bila je lepa, takrat še topla, jesenska sobota.

Kot je že v navadi, je bila tudi letos ob deseti uri sveta maša, ki jo je daroval domači duhovnik, pater Franc MEŠKO,

Nato se je nadaljeval kulturni program v domu krajanov, kjer je vse zbrane pozdravila in nagovorila predsednica RK Stoperce, ga. Angela KITAK, ki je zaključila z besedami: »Izkoristite ta dan, da za hip pustite za sabo samoto in pozabite na bolečino. Izpovejte drug drugemu svoje težave, bridkosti, saj se bodo tako razpolovile, delite si smeh in srečo, ker se bo le ta podvojila.« K besedi pa sta bila povabljeni tudi gosta, župan g. Franc BEZJAK ter sekretarka območne organizacije RK, ga. Anica KOZODERC. Ljudski pevci so s pesmijo poto-

slovensko kapljico, ki sta jo podarila vinogradnika Ivanka in Anton GALUN in tako nazdravili še mnogim letom. Vse prisotne pa je razveselila tudi turistična kmetija GOLOB, ki je prav vsem poklonila darilce.

Bilo je izrečenih mnogo besed in obrisanih mnogo solz. To so bile solze sreče, solze zavedanja, da nisi nikoli sam in da si del kraja tudi takrat, ko nosiš križ trpljenja in sledove let.

Naloga KORK je pomagati ljudem, kjer se to le da. Tako je organizacija RK Stoperce organizirala merjenje osteoporoze, boleznki ki se loteva predvsem žensk v zrelejših letih. RK pa ni bil le organizator, pač pa se je odločil pomagati krajanom tudi tako, da je sofinanciral del plačila za izvid.

Odziv je bil presenetljiv, saj se je meritve udeležilo kar sedemintrideset krajanov. Na to preiskavo se prav gotovo marsikdo ne bi podal, saj je pot do Maribora dolga. Tako pa je bila odločitev vsem lažja, predvsem pa veliko bolj priročna.

Velik odziv in nekaj odkritih primerov omenjene boleznki je potrditev, da je organizacija pomagala ljudem.

V mesecu novembru pa je RK Stoperce izpeljal tudi obljubljeni piknik svojim krvodajalcem. Na občnem zboru je bil namreč potrjen predlog, da bi vsem, ki iz leta v leto nesebično darujejo svojo kri in na tak način rešujejo mnoga življenja, izkazali majhno, skromno pozornost. Ker so v današnjem času danes izleti že kar velik izdatek, je bila ta pozornost izkazana v obliki piknika, ki je bil kar v dvorani doma krajanov, k čemu so »pripomogli« mrzli novembrski dnevi. Tako so se ljudje imeli priložnost družiti, predvsem pa so dobili potrditev občutka, da so s svojo odprtostjo in pomočjo družbi zelo koristni.

Besedilo in fotografija Lea Kitak



ki je starejše in onemogle farane bodril s spodbudnimi besedami ter jih tudi duhovno okreplil z zakramentom bolnišniškega maziljenja. Ob koncu pa jim je že v cerkvi domačin, pater Janez FERLEŽ, ki ga vsi prav dobro poznamo, saj je bil letošnji zmagovalec Orion, prepeval o tem, da v trpljenju nikoli nismo sami.

vali skozi čas, se spominjali preteklosti in opevali sedanost. Svojih misli in občutij ob teži križa življenja ne bi mogel nihče opisati bolj doživeto, kot ga je v svojih lastnih pesmih opisovala ga. Ivanka GALUN, ki ji trpljenje ni tuje. Pater Janez pa je ponovno vzel v roke kitaro in že je odmevala pesem. Ob koncu smo napolnili kozarce z žlahtno

Dvojna merila ali dvojna morala!?

Čeprav nimam prevelike želje po tovrstnem pisanju, ker ni produktivno oziroma se zaradi mojih prispevkov situacija v občini Majšperk bistveno ne spreminja, me je k temu pisanju vseeno spodbudilo več dejavnikov.

Prvi je ta, da so se oglasili posamezniki (Jurij Mesarič), ki niso zadovoljni s stanjem v občini Majšperk, niti z g. županom in njegovimi pogledi na nekatera družbena dogajanja. Prav tako nekateri niso zadovoljni s sklepi, ki jih je z večino sprejel občinski svet (g. Marinič, članek v Večeru).

Drugi razlog je ta, da se »nekdo«, ki se skriva za »uredniškim odborom«, norčuje iz mene. Če uredniški odbor ne hrani svojih lastnih glasil, lahko pride k meni, z veseljem mu jih bom posodil. Problem pa nastane, če uredniški odbor ne zna brati. Še enkrat ponavljam: g. župan je v 21. št. Dobrih marenj aprila 2000 odgovarjal na moj članek, ki je bil objavljen v istem časopisu na strani 22. **To je z zakonom prepovedano!** »Uredniškemu odboru« pa citiram izjavo g. župana, ki je objavljena na 2. strani istega časopisa. Citat: »To svojo misel lahko uporabim tudi kot odgovor na članek v današnjem časopisu »Kako smo si različni.« (konec citata). In nato g. župan komentira moj članek! Ampak, kot sem že dejal, če si župan.... Prav tako se ne spomnim, da bi komurkoli dovolil spreminjati članke, ki sem jih napisal.

Tretji razlog je ta, da mi je kar nekaj občanov dejalo, da pogrešajo moje članke. Moram priznati, da me je to zelo razveselilo, saj tako vidim, da v občini Majšperk ni enoumja, da ljudje razmišljajo tudi drugače, kot je začrtana »ideološka« linija. Še več – prepričan sem, da je takšnih še več, vendar ne zmorejo dovolj poguma, da bi svoje razmišljanje javno predstavili. Ampak stvari gredo očitno na bolje. Naj bo dovolj o mojih razlogih, poglejmo še nekatere stvari, ki so se v zadnjem času dogajale v naši občini in občinskem svetu.

Nedavno tega smo praznovali 5. občinski praznik (čeprav še danes ne vem, kaj praznujemo, morda praznik zaradi praznika!), v okviru katerega se je zvrstilo nemalo športnih in drugih prireditvev. Udarna stvar so seveda »investicije« oz. otvoritev le teh. Sam sem se udeležil le ene. Vsekakor je hvale vredno, da se občanom omogoča boljše življenje (ki ga v večini primerov tako sami financirajo!) in res je, da posamezni »objekti« nekaterim ljudem veliko pomenijo, večina občanov pa od tega nima nič in meni osebno ves ta veliki cirkus ob »otvoritvah« ni všeč. Morda komu je, ali pa mu pride prav za poceni nabiranje političnih točk (ljudje – drugo leto so volitve!). Kako naj drugače razumem izjavo g. župana na otvoritvi javne razsvetljave v Majšperku? V svojem slavnostnem govoru je namreč največ zaslug in prizadevanj za javno razsvetlavo v Majšperku pripisal nikomur drugemu kot občinski svetnici stranke Nova Slovenija – gospe Lidiji Bezjak (prej Leskovar). Halooo!!!!. Gospa Lidija Bezjak vsekakor ni oseba, ki bi se ne vem kako »grebla«, da bi Majšperk dobil javno razsvetlavo. Še več! Ko sem v predlogu proračuna za leto 2000 dal amandma k proračunu, s katerim bi se zgradila javna razsvetljava v Majšperku, je gladko glasovala proti. Niti se ni vključila v razpravo. Rezultat glasovanja je bil takrat 7:7 (zapisnik 9. redne seje). Proti so glasovali občinski svetniki SKD in SLS (to je bilo še pred združitvijo strank in ustanovitvijo NSi).

Tudi kasneje se nikoli ni oglasila v zvezi z javno razsvetlavo v Majšperku. Tisti, ki vsaj malo spremljate programe političnih strank, veste, da je bila izgradnja javne razsvetljave v Majšperku ena izmed glavnih točk programa stranke LDS. V nasprotju z nami stranka SKD ni imela nobenega programa, še najmanj javno razsvetlavo v Majšperku, ki bi bil javno objavljen in predstavljen občanom. Sam sem se osebno najbolj angažiral pri sprejemu te postavke v proračunu za leto 2001. Skoraj ni minila seja občinskega sveta, da ne bi »podrezal« g. župana in občinsko upravo, kako daleč je že z razsvetlavo v Majšperku. Ljudje se še danes spomnijo moje izjave s seje (da, včasih so bile snemane!), ko sem dejal, da smo res čudna občina, ki sveti mrtvim, živi pa hodijo po temi. Ampak za nadaljevanje pisanja je bolj zanimiva reakcija g. župana, ki me je vprašal, od kod naj vzamemo denar za javno razsvetlavo. Ko sem mu rekel, da iz proračuna, je dejal, da to ne gre, da moram točno povedati, katero postavko v proračunu zmanjšujemo, ker če nekaj nekam damo, moramo nekje nekaj vzeti. No, moj amandma ni bil izglasovan.

Pred kratkim smo sprejemali rebalans proračuna za leto 2001. Kot je večini znano je občinski svet z večino glasov (7:6 – proti so glasovali LDS, ZLSD in DESUS) DAL cerkvi 40 milijonov SIT za izgradnjo župnišča v Majšperku. Ker se sredstva v rebalansu lahko dobijo samo preko javnih razpisov in so strogo namenska, sem g. župana vprašal, katero postavko bo zmanjšal, da bo lahko dal 40 mio. SIT cerkvi. In kaj mi je odgovoril? Da to ne gre iz nobene postavke, ampak iz proračuna!! Rebalans je bil sprejet.

Da se razumemo; vsi smo se zavedali dejstva, da bi potrebovali novo župnišče in so tako za novo župnišče prispevali celo takšni, ki ne hodijo v cerkev oz. niso kristjani. Preko prispevkov naj bi bilo zbranih okrog 22 mio. SIT, celotna investicija pa naj bi, po zadnjih podatkih, znašala krepko čez 100 mio. SIT, kar je med »brati« okoli 1 milijon DEM. Tisti, ki zidate – računajte, koliko hiš je to!? Pred samim začetkom nihče ni vprašal občine, če bo kaj prispevala in kaj misli o projektu – konec koncev zakaj bi? Bo že župan uredil! Če si župan...

No, veliko stvari bi še bilo zanimivih za širšo javnost.

In za konec še kratek odgovor gospe Beranič, ki povzdiguje g. župana v nebeške višave: »Ni vse zlato, kar se svetli!« In g. župan je RES izkoristil to, kar go. Mesarič imenuje »trobilo«, (da ne govorimo o oktobrski »posebni« izdaji Dobrih marenj!) saj drugi te možnosti nismo imeli. Ne mislijo pa vsi tako kot vi, gospa Beranič!!

*Občinski svetnik LDS in predsednik OO LDS Majšperk,
Marjan Kokot, univ. dipl. soc.*

Uredba o taksi za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov

V Uradnem listu RS, št. 70/01 je bila objavljena Uredba o taksi za obremenjevanje okolja zaradi odpadkov, ki določa višino, način obračunavanja, odmere in plačevanja takse za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov na odlagališčih odpadkov (v nadaljevanju: taksa) ter merila za znižanje in oprostitev plačevanja takse.

Obremenjevanje okolja je:

- obremenjevanje tal s količino odloženih odpadkov in
- obremenjevanje zraka z emisijo metana zaradi odloženih biorazgradljivih odpadkov.

Zavezanec za plačilo takse je upravitelj odlagališča – v našem primeru je to podjetje za gospodarjenje z odpadki Čisto mesto Ptuj d.o.o. Zavezanec bo plačeval takso v znesku, ki je enak osnovi za takso za odpadke, katere je v

koledarskem letu trajno odložil na odlagališče. Višina osnove za plačevanje takse bo določena na podlagi raznih meritev – tehtanja pred odlaganjem in izračunana na podlagi predpisanih formul. Zavezanec bo tako moral pri Agenciji Republike Slovenije za okolje do 31. marca tekočega leta vložiti napoved za plačilo takse za preteklo leto, v kateri bo navedel vse potrebne podatke za od-

(Nadaljevanje na naslednji strani)

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

mero takse. Zavezanec pa bo lahko uveljavil tudi oprostitev ali zmanjšanje plačila takse na podlagi Zakona o varstvu okolja in določil uredbe. Agencija bo zavezancem odmerila takso z odločbo. Odločba bo vsebovala znesek odmerjene takse, znesek določene in vplačane akontacije in znesek doplačila ali vračila takse ter rok plačila. Taksa bo morala biti odmerjena do 31. oktobra tekočega leta za preteklo leto.

Zavezanec bo lahko z vložitvijo vloge na agencijo uveljavil oprostitev ali zmanjšanje plačila najkasneje do 31. marca tekočega leta zaradi izvajanja sanacijskih ali drugih del v istem letu za zmanjšanje obremenjevanja tal oziroma zraka zaradi odlaganja odpadkov na odlagališču v istem letu. Taksa se bo zavezancu znižala ali oprostila za naslednje namene:

- za izvedbo sanacijskih ali drugih del za prilagoditev obstoječega odlagališča za odlaganje nenevarnih odpadkov predpisanim zahtevam;
- za gradnjo obratov ali nakup naprav, namenjenih obdelavi odpadkov z namenom zmanjšanja obremenjevanja okolja zaradi odlaganja odpadkov na obstoječem odlagališču nenevarnih odpadkov v obdobju, ki je za obdelavo odpadkov določen v predpisih na področju ravnanja z odpadki;
- za gradnjo novega odlagališča nenevarnih odpadkov s celotno kapaciteto odlaganja za najmanj 500.000 ton komunalnih odpadkov in
- za širitev obstoječega odlagališča za odlaganje nevarnih odpadkov, če je več kot 70% širitve odlagališča namenjena odlaganju komunalnih odpadkov.

Za oprostitev oziroma znižanje takse pa bodo morali biti izpolnjeni še drugi pogoji, ki jih v tem članku zaradi obsežnosti ne navajamo.

Zavezanci bodo morali pričeti plačevati takso s 1. januarjem 2002. Znesek mesečnih akontacij, ki ga bodo plačevali obstoječi zavezanci v letu 2002, se bo določil na podlagi:

- podatkov o količini in vrstah odloženih odpadkov iz zavezančeve evidence o odlaganju odpadkov za obdobje leta 2000 skladno s predpisom o ravnanju z odpadki in
- podatkov o količini zajetega metana v letu 2000.

Navedeni podatki so morali biti posredovani upravi najkasneje do 31. oktobra 2001.

Kaj pomeni sprejeta uredba za občane?

Zavezanci za plačilo takse bodo morali takso vključiti v ceno odvoza komunalnih odpadkov, kar bo celotno storitev odvoza odpadkov nekoliko podražilo, logično je, da je povzročitelj dolžan prevzeti stroške za ravnanje z odpadki. Višina plačila takse, ki bo bremenila občane – povzročitelje, zaenkrat še ni znana. Taksa je predpisana enotno za celotno območje Republike Slovenije, kar pomeni, da se plačilo ni mogoče izogniti. Na višino takse lahko vplivajo samo povzročitelji z vzornejšim sortiranjem in odlaganjem odpadkov. Taksa se, kot je predhodno navedeno, odmerja za obremenjevanje tal s količino odloženih odpadkov in za obremenjevanje zraka z emisijo metana zaradi odloženih biorazgradljivih odpadkov. Navedeno pomeni, da lahko s količino proizvedenih odpadkov, predvsem pa z ločevanjem na izvoru, vplivamo na višino takse; manj bomo proizvedli odpadkov za trajno odlaganje, nižja bo taksa in obratno. Torej je potrebno že na izvoru izločiti tiste vrste odpadkov, ki jih je potrebno odlagati na ekoloških otokih in s tem zmanjšati količino ostanke odpadkov. V tem primeru je nujno potrebno, da vsaka občina zagotovi po-

trebno število lokacij za ekološke otoke, da bodo občani imeli možnost zmanjšati količino odpadkov za končno odlaganje. Tako je potrebno izločiti papir ter plastično, kovinsko in stekleno embalažo. Če bomo vzorni še pri odlaganju bioloških odpadkov, potrebno jih je izločiti in kompostirati, ti vplivajo na višino emisije metana, bomo takso znižali tudi na tem področju. Vsi smo dolžni zmanjšati količino bioloških odpadkov v posodah za ostale odpadke, oziroma jih sploh ne smemo oddajati! Trenutno za območje podeželskih naselij ni predvideno zbiranje in odvoz bioloških odpadkov, saj je ta strošek za samo nekaj gospodinjstev, ki bi koristilo to uslugo, previsok, zato so prebivalci teh naselij dolžni biološke odpadke samo kompostirati doma! Z namenom zmanjšati količino bioloških odpadkov v posodah za ostale odpadke je bila v začetku tega leta posredovana v vsako gospodinjstvo brošura Kompostiranje na vrtu, zato pričakujemo, da vam bo, kot napotek v veliko korist. Pričakujemo, da bo ravnanje z odpadki v bodoče s strani vseh povzročiteljev odgovornejše, da bodo ekološki otoki vzornejši in da ne bo več divjih odlagališč, kot so sedaj. Na ta način bodo tudi stroški občine manjši, ker ne bo potrebno opravljati dodatnih del, porabljenega sredstva pa bi lahko izkoristili za druge potrebne projekte.

Tako občina, ki mora po zakonu zagotoviti javno službo ravnanja s komunalnimi odpadki in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov, kot tudi izvajalec Čisto mesto Ptuj d.o.o., še enkrat prosimo vse občane, da odpadke odlagete na za to določena mesta odgovorno in vzorno, saj boste tako polepšali okolje, pomembno pa vplivali tudi na višino takse, ki nas bo pričela obremenjevati s 1. januarjem 2002.

Ptuj, november 2001

Za Čisto mesto d.o.o., Franc Merc

Njen in naš stoti rojstni dan

Z naslovno mislijo bi pričela svoj sestavek. Ali moramo res vsak dan misliti samo na hudo, na krvave maščevalne dogodke po svetu, o širjenju aidsa, o norih kravah, o uničenju gospodarstva, o pomanjkanju delovnih mest in z vprašanjem: »Zakaj ni več otrok?«

Pa vendar te spreleti srh, kanček sreče in veselja, ko stojiš v njeni telovadnici, telovadnici Osnovne šole Majšperk. Tudi sama sem prisostvovala proslavi ob 100-letnici šolske zgradbe. Da, to je šola v Majšperku. Obdana je s haloškimi griči, obraslimi z gozdovi. Tudi nekaj hišk se skriva v tej lepoti, nekatere so res že stare in zapuščene, druge pa premorejo še

mlade družine, otroke. In ravno ti otroci od blizu in daleč so danes pripravili bogat kulturni program. Pa naj kdo reče, Haloze, ali kje to sploh je? Pa ravno iz te šole, iz teh haloških družin je odšlo v svet mnogo nadarjenih učencev. Postalni so znanstveniki, profesorji, zdravniki... Pred dnevi sem se pogovarjala z nekdanjo učenko te šole, sama je povedala: »Imela sem krasno osnovo za naprej. Res so bili učitelji strogi in za petico si moral znati veliko, toda obrestovalo se je. Uspešno sem končala II. gimnazijo v Mariboru. Končala sem študij političnih ved – smer novinarstvo. Po dveh letih sem šla v Pariz, kjer sem študirala francoščino. Bila sem zelo aktivna, veliko sem prevajala, pisala in se tako med študijem tudi

preživljala. Zdelo se mi je, da ni nič nedosegljivega, če pridno delaš in če veš, kaj hočeš. Vse, česar sem se lotila, pa sem hotela narediti dobro. Doktorirala sem iz alternativnih oblik upravljanja. Delala sem in spet delala. Po desetih letih univerzitetne kariere sem dobila ponudbo, da postanem direktorica managerske šole. Na začetku sem bila rahlo šokirana; kaj pa jaz vem o tem? Pozneje mi je Marko Bulc, takratni predsednik Gospodarske zbornice, ki mi je to mesto ponudil, povedal, da je bilo trinajst kandidatov, a se je odločil zame. »Ker se za dobrim konjem vedno praši,« je rekel.

Moj moto je bil uspeti, in tako se me je prijel vzdevek »vražja ženska« z velikimi cilji in izredno voljo. Že šestnajsto leto teče. Ko grem po petnajstih, šestnajstih urah dela domov, me ljudje pogosti vprašajo: »Kako vam to uspeva?« Zmorem in to zato, ker vsak dan doživim kaj lepega. Kar naprej sem s čim zadovoljna in zelo sem srečna. Najbolj pa sem seveda vesela, ker sem tudi sama iz Haloz.«

Tako je povedala ona, njena generacija, moja in današnja. Prepričana sem, da se ne bo nihče sramoval, da je iz Haloz -in ponosen bo z znanjem, ki si ga je in bo prislužil v šoli Majšperk. Prijeten občutek me obide ko pogledam naokrog. Da, vidim tudi moje učitelje in učiteljico, katere pogled je še vedno strog, a v kotičkih ust ji igra nasmeh. Zahtevala je dolge spise, vejic, pik in narekovaje ni smelo manjkati. Ni želela dati slabe ocene, vedela je, da nas je bolj strah las nad ušesi, za katere je znala povleči. Imela je prav in radi smo jo imeli.

Pa tudi učiteljico matematike in fizike sem opazila na praznovanju - nekaterim sta ta predmeta delala težave, vendar jih je znala razložiti tako, da si si moral zapomniti.

Pa koliko bi jih še lahko naštela. Mislim, da je vsak učitelj prispeval k našemu uspehu mnogo, hvaležni smo jim za ves trud. Tudi naša generacija je odnesla v svet ime Haloz in znanje iz naše šole.

No, danes pa pripravljajo lepo popoldne naši otroci ob budnem očesu svojih učiteljev.

Pod vodstvom mentorice, Danice Lorber, so pripravili čudovit program. Izpeljan je bil kot pogovor dveh učencev: Monike Kokot in Blaža Šalamuna, o prehojeni 100-letni zgodovini šolske zgradbe. Blaž mora napisati spis z naslovom:

*»Cvetoča gledala si ti narode,
cvetoča videla njih rast in pad...«*

Ker ni vedel kaj napisati, prosi prijateljico za pomoč. Pogovarjata se, kaj vse se je dogajalo s Slovenci od leta 1901 naprej. Omenjena je bila Avstro-Ogrska, cesar in velika vdanost cesarju. Ob tem je Tomaž Fakin recitiral pesem z naslovom »Cesarske himne«. Mladinski pevski zbor, pod vodstvom učiteljice Stanke Erjavec, pa je zapel pesem »Zvezde«. Mladinke ubrano zlivajo glasove in prijetno jih je bilo poslušati.

Sledi obdobje prve svetovne vojne in pri tem Urška Jeza prebere »namišljeno pismo« sinu na fronto, mladinke pa zapojejo pesem »Mati piše pismo belo« pri tem nežen, vendar odločen glas solistke Polone Sajko spreleti navzoče.

O prehojeni poti Kraljevine SHS in pogovor o generalu Maistru in mejah spet obudi prenekateri spomin. Tudi Cankarjeve misli o problemu slovenščine in slovenske kulture v kraljevini SHS nam ponovno obudita. Ob tem se čudovito poda pesem moškega pevskega zbora »Slovenec sem«.

Svetlana Kidrič prebere sestavek o smrti kralja Aleksandra z njegovo oporoko »Čuvajte Jugoslavijo«. Sledila je pesem moškega zbora »Naprej zastave slave«, ki je bila dolga leta slovenska himna.

Prehodili so pot 2. svetovne vojne, spomnili so nas na nemške vojake, na lakoto na ujetništva. Simon Dolenc je recitiral Kajuhovo pesem - Samo milijon nas je, Tomi Černenšek je zaigral na harmoniko, moški pevski zbor pa je zapel pesem »Zdaj zaori pesem o svobodi.«

Omenjene so bile tudi mladinske delovne akcije - graditev proge Brčko - Banoviči, Šamac - Sarajevo. Sklepala so se velika prijateljstva med brigadirji. Tudi o Titu je stekla beseda, skozi dvorano pa se je zaslišalo:

*»In veter pomladi odpihnil je list,
žoga je sredi igrišča obstala.
Titova pot od zibelke do groba se je končala,
nevihta zlomila je vejo,
neurje premika drevo.
K svetlobi tožijo mladike.«*

Skozi verze je omenjena Titova smrt in težnja po osamosvojitvi.

25. junija 1991 je ponižno, resnicoljubno in pošteno ljudstvo uresničilo svoje sanje o lastni državi. Izpolnila se je Gregorčičeva napoved. »Pepelni dan, ni dan več tvoj, tvoj je vstajenja dan,« in sledila je recitacija Toneta Kuntnerja:

*»Slovenec biti,
Slovenec biti, Slovenko ljubiti.
...Pa to ni tako, kakor jesti in piti.
Ne moreš preveč ne ljubiti ne piti
In kot je zapisal Cankar:
»Vzrasla so nebesa pod Triglavom. Veseli ljudje bodo živeli tod;
pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje.«*

Za tem je moški pevski zbor zapel pesem »Zdravljica«

Ob koncu je rekel Blaž Moniki: »Mnogo sva se pogovarjala, obudila dogodke minulih stotih let, jaz pa še vedno nimam spisa,« Monika pa mu je nežno odgovorila: »Prijateljem pomagamo, namesto njih pa ne delamo!«

In to je velik stavek, ki si ga velja zapomniti.

Ob koncu te čudovite predstave je svojo piko na »i« dodal še ravnatelj šole, Rajko Jurgec, se zahvalil za mnogoštevilen obisk in prisotnost bivših učiteljev. Ob tej priložnosti je čestital in izročil šopke sedanjim učiteljicam: Lidiji Jan za tridesetletno službovanje, za dvajset let Lili Kamenšek in Nadi Planinc. Povabil je vse prisotne na ogled razstave in zakusko.

Ne gre zamolčati velikega veselja učiteljice Danice Lorber, ko mi je povedala, da je v pripravi takšnega programa vloženega mnogo truda, čeprav učenci zelo radi nastopajo. Zares jih je treba pohvaliti. Vesela je tudi, da so njenim željam prisluhnili pevci moškega pevskega zbora, pod vodstvom Stanka Vedlina, mlajšega.

Kaj naj ob zaključku še dodam? Zapišem naj še samo to: »Bilo je čudovito, srečni so bili obrazi nastopajočih. Želimo si še veliko takšnih in podobnih prireditve, saj nas prireditve razveseljujejo in družijo.«

Veseli bi bili, da bi se uresničile današnje besede župana Franca Bezjaka o gradnji nove šole!!!

Mira Trifunac

Bolj obrabljen od dela, kot uničen od rje

P prvi hip je to samo še en pregovor. Pa vendar ima za učence in delavce šole Majšperk globji pomen. Letos namreč slavimo 100-letnico šolske stavbe. Sto let je tisto obdobje, ki ustvari v zgodovini vidne spremembe, spoznavamo jih, če raziščemo preteklost. V ta namen so potekale v šoli in zunaj nje dejavnost na različnih področjih. V šolskem letu 2000/2001 so učenci pod mentorstvom prizadevnih mentoric pripravili raziskovalno nalogo s pomenljivim naslovom: *Sto let ni starost, ampak ponos. Z njo so sodelovali na regijskem srečanju mladih raziskovalcev osnovnih šol in osvojili srebrno priznanje, v mesecu maju pa pripravili predstavitev tudi v domačem kraju.*

je spoznal, da je moč pisane besede in moč znanja tista sila, ki pelje človeka in narod iz nevednosti, zaostalosti in vdanega ponižanja k znanju, napredku in ponosu.

Njegove besede in želje so se počasi uresničevale in v deželi, kjer živimo Slovenci, je želja po znanju rastla. Iz tesnih prostorov so se učenci selili v svetle učilnice. Pri nas leta 1901. Iskanje znanja ni le hudournik, je skromen izvir, ki se na svoji poti proti cilju širi in veča, zato je naša šola doživela mnoge prenove in razširitve. Najbolj je učence in učitelje razveselila prenova in dozidava prizidka leta 1966. Da sta se skladno razvijala duh in telo, je leta 1975 Majšperk postal bogatejši še za eno šolsko pridobitev. Takrat je namreč stekel pouk športne vzgoje v novi telovadnici.

Pisati o šoli kot stavbi je težko, saj so to le zidovi, ki se nemočno prepuščajo

življenju v kraju in državi. Zato je prav pisati o življenju v njej in ob njej, to smo pa ljudje s svojim delom, načinom življenja in vedenjem.

Lepo je, kadar lahko slavljencu sežemo v roko, mu čestitamo. Vsak je vesel, če opazimo njegove uspehe, če uganemo njegove želje in če vse prelijemo v iskrene besede.

Rok, ki bi si ob tem jubileju zaslužile iskren stisk, je mnogo. Zato želim to opraviti s pisano besedo in vsem nekdanjim in sedanjim delavcem šole ter vsem tistim, ki so soustvarjali šolstvo in živeli z njim. Izrekam vam iskrena hvala za izjemen delež pri razvoju šole in šolstva v preteklih 100-letih v Majšperku.

Vsak, ki ga je pot, ki pelje skozi znanje v življenje, vodila po prostorih naše šole, si je vzel s seboj del tistega, čemur pravimo **USPEŠNO ŽIVLJENJE**.

Prepričan sem, da večina izmed nas nosi s seboj del uspeha in ponosa naše šole. Narava nas sprejme pripravljene za učenje, mi pa iščemo oporo in svetlobo, ki nas usmerja k tistemu, kar je zlito v besedah dober, pravičen, preudaren, uspešen, vzgojen, razgledan in razumevajoč človek.

Verjetno je prav šola tista, ki nam v oporo ponuja krepko vejo, in k svetlobi topel žarek. Biti moramo pripravljeni, da se opore primemo in žarku sledimo.

Najlepše in najlažje je ob praznovanjih govoriti o uspehih. O naših govorijo številna priznanja in pohvale. Posebej veseli smo bili podelitve občinske plakete, saj so naše delo dobro ocenili tisti, ki nas sicer jemljejo kot del vsakdanjika in ko ti spoznajo kvaliteto našega dela, smo lahko prepričani, da imajo prav.

Vendar smo vsi, ki so in še tukaj delamo, prepričani, da največji uspehi ostanejo posameznikom. Mnoge generacije jih nosijo s seboj, z njimi živijo, jih



Prvi šolski dan letošnjega leta smo pripravili slovesnost za prvo generacijo učencev v novem stoletju šolske zgradbe.

Zaključek dejavnosti pa je bilo praznovanje dneva šole, 3. decembra, ki je bil posvečen naši »cvetoči slavljenki«. In ravno v tem »cvetenju« začetimo pravi pomen pregovora: »Kdor se postara med delom, mu je to v čast in ponos, o njegovih letih govorimo s spoštovanjem.«

Ljudje rastemo ob razlikah, srečujemo pa se zaradi podobnosti. Ponedeljkov popoldan smo se srečali v telovadnici šole Majšperk. Združila nas je, ker prav nam ta šola pomeni kanček podobnosti. Posebej pristrčno je bilo srečanje z nekdanjimi delavci. Mnogi med njimi so pedagoško pot začeli prav na tej šoli, ena od udeleženk davnega leta 1947. Primož Trubar je že leta 1564 zapisal nekako takole: »Nobena dežela niti mesto niti gmajna ne sme brez šol, šomaštrov in učenih ljudi biti.« Že v rani mladosti se ga je dotaknilo toliko znanja, da



razdajajo in plemenitijo. Zbiranje sadov je v šolstvu skoraj nemogoče. So kot živo srebro. Primeš enega, sto se jih vali naprej, drugim. In prav je tako. Naj bodo vidni povsod, kjer živijo in delajo naši učenci in učitelji.

Učitelji smo vedno vpeti v okvir zgodovinskega in političnega obdobja. Težko in tvegano je te okvire širiti ali ožiti. So vedno del neke sedanosti. Veseli pa smo, kadar nam uspe v njih oblikovati podobo, ki nam je v ponos in ni le odsev nekega zgodovinskega obdobja, niti kopija našega mišljenja, ampak nekaj čisto svojega. To je otrok – učenec, ki ve, da znanje ni le reprodukcija naučenega, ampak dober popotnik za oblikovanje svojega jaza.

Rajko Jurgec, ravnatelj OŠ Majšperk



Cvetoča gledala si ti narode, cvetoča videla njih rast in pad

Letos 3. decembra je osnovnošolska zgradba v Majšperku slovesno praznovala svoj 100. rojstni dan. Na to slavo se pripravljali že lansko šolsko leto, saj smo učenci sedmih in »osmih razredov napisali raziskovalno nalogo z naslovom: *Sto let ni starost, ampak ponos!*«

Ta raziskovalna naloga nam je bila v veliko pomoč pri pripravi proslave, saj smo že bili seznanjeni z zgodovino naše šole. V ponedeljek smo se zbrali učenci v šolski telovadnici, kjer smo se najprej na kratko seznanili s tem, kaj vse se je dogajalo v času od leta 1901 pa vse do danes. Učencem je bila proslava všeč, še bolj pa so jim bile všeč posamezne točke med glavnim programom. To so bile razne recitacije, petje mladinskega in moškega pevskega zbora, seveda pa ne smemo pozabiti plesa, ki so ga pripravili učenci petega razreda. Po

končani proslavi smo odšli v učilnice na malico, nato pa so odšli nekateri učenci domov, nastopajoči pa smo počakali v šoli, saj smo imeli še proslavo za goste. Vedeli smo, da zdaj gre čisto zares. V telovadnici se je zbralo mnogo ljudi. Vse je bilo pripravljeno in napočil je trenutek, da še mi stopimo na oder in speljemo zadevo tako, kot najbolje znamo. Že pred mesecem dni smo se začeli pripravljati na to praznovanje in naš trud na vajah je bil poplačan, saj na svetu ni lepšega, kot da ti po dolgotrajnem delu in naporu uspe doseči to, kar si si želel. Ker je vse teklo, kot smo si želeli, smo bili na koncu zadovoljni učenci in delavci šole. Po končani proslavi so imeli gostje priložnost, da so si ogledali razstavo o naši šoli in obujali so spomine na šolska leta in na zgodovino slovenskega šolstva.

Monika Kokot, 8.a OŠ Majšperk

Kako se počutimo svetniki SLS-SKD Slovenska ljudska stranka v Občini Majšperk

Ponovno se izteka eno leto našega življenja in dela v Občini Majšperk in prav je, da se še nekateri svetniki oglasimo in povemo svoje mnenje o delovanju naše skupne Občine. Tako jo seveda imenujemo, čeprav smo svetniki, ki ne pripadamo županovi stranki (Nsi), namensko potisnjeni ob rob dogajanj in enostavno se nas poizkuša prikazati kot nasprotnike vsega, kar je usmerjeno v napredek in razvoj.

Kaj pogrešamo? Upamo, da je veliki večini naših občanov vsaj približno jasno, kako deluje naša Občina. Če so bile lokalne skupnosti ustanovljene z namenom, da se storitve in odločanje približa ljudem, torej, da se uvede demokracija življenja in odločanja, potem lahko trdimo, da v naši Občini na žalost temu ni tako. Na splošno lahko trdimo, da med nami ni svetnikov ali svetnic, ki bi nasprotovali posameznim investicijam. Do največjega razhajanja je prišlo ravno pri odločanju o sredstvih za gradnjo župnijskega doma. Veliko ljudi se sprašuje: »Zakaj.« Veliko ljudi je ogorčenih in veliko ljudi je zadovoljnih. Tudi v naši stranki smo imeli mnogo pomislekov in dilem v zvezi z načinom dela pri tej investiciji. Za tako velike investicije, kot je gradnja župnijskega doma, je gotovo potrebna dobra priprava in premišljena gradnja. Že dolgo se je govorilo, da bo Občina Majšperk sofinancirala gradnjo župnijskega doma, vendar kot svetniki o tej zadevi nismo bili niti z

besedo obveščeni. Te investicije tudi ni bilo v naših razvojnih načrtih, saj smo že dve leti podpirali hranjenje sredstev za začetek gradnje prepotrebne osnovne šole. Ko smo na naši zadnji seji pred občinskim praznikom dobili gradivo s predlogom o sofinanciranju gradnje župnijskega doma, je nastalo napeto ozračje.

Gre za zelo visoka investicijska sredstva, ki jih Občina Majšperk hrani za gradnjo šole. Gre za že postavljen objekt, ki je za večino nas prevelik glede na potrebe župnišča v Majšperku. Gre za dejstvo, če Občina Majšperk ne pristopi k sofinanciranju, župnijski urad ne bo sposoben dokončati projekta, saj ekonomska moč naših občanov ni tako bogata. Gre pa tudi za dejstvo, da nekdo izkorišča potrpežljivost svetnikov, ki jih rabi samo takrat, ko potrebuje glasove, niti najmanj ga pa ne zanima, kakšno je njihovo mnenje. Svetniki SLS-SKD Slovenske ljudske stranke smo se po premišljeni razpravi in analizi dejstev odločili, da podpremo sofinanciranje župnijskega doma in sicer iz naslednjih dejstev:

- če sofinanciranja z občinskimi sredstvi ne podpremo, bo to pomenilo za naše občane ponovno podpisovanje pogodb o sofinanciranju župnišča,
- na drugi strani pomeni to tudi nedokončanje objekta, ki je že zgrajen, a je v surovem stanju in stoji v centru Majšperka. Ne verja-

memo, da je možno samo s prispevki občanov zbrati dovolj sredstev za dokončanje tako velikega in dragega objekta,

- nedokončanje takšnega objekta v centru Majšperka pa bi pomenilo tudi neresnost ljudi, ki živimo in delamo v našem kraju, saj ljudje, ki prihajajo od drugod, ne poznajo odnosov in dela v naši občini.

Pa naj bo dovolj pisanja o delu in načinih dela, ki veljajo v naši Občini. Na žalost se s tem ne moremo hvaliti. Vse preveč je poniževanj, ki ne zaslužijo besede korektnost, ki bi naj veljala tudi v politiki. Tolaži me edino dejstvo, da se nas vsaj večina svetnikov med seboj dobro razume, da vemo, kaj želimo doseči in kaj spremeniti.

Pred nami so božični in novoletni prazniki, ki so zame in upam, da tudi za večino vas, dragi občani in občanke, najlepši družinski prazniki. To so dnevi, ko imamo priložnost, da jih skupaj s svojimi najbližjimi preživimo v miru in zadovoljstvu ter v pričakovanju novega.

Na koncu vam želim, da vam božični večer prinese notranji mir in družinsko srečo. V letu 2002 pa vam želim veliko zdravja, zadovoljnih dni in predvsem mnogo poslovnih uspehov.

V imenu svetnikov in OO SLS-SKD Slovenska ljudska stranka mag. Darinka Fakin

Dve zlati poroki v Majšperku

Sobota, 24. november, je zapisana v zgodovino Majšperka tudi z dvema zlatima porokama. Pred natanko petdesetimi leti sta si mlada para, Marija in Feliks Planinc z Brega ter Milena in Leopold Vinkler iz Slap rekla prvič DA, to soboto pa so vsi štirje izrekli zlati DA.

devetnajst let v pokoju. Prva leta je, kot upokojenka skrbela za vnuka ter bolno mamo. Kljub letom zelo rada prebere časopis, vendar ji za to večkrat zmanjka časa, saj še z veseljem vedno skuha kosilo za družino.

Zlatoporočenec Leopold, domačini ga kličejo »Polde«, se je rodil 4. novembra 1927 v Stanečki vasi. Rodil se je

otrok, izmed vseh živi danes le še ona. Svojo mladost je tako preživljala doma in obiskovala osnovno šolo v Narapljah. Od leta 1965 je bila zaposlena v Konusu in Planiki, kjer je delala kot šivilja. Leta 1984 se je upokojila. Danes še zelo rada pomaga v gospodinjstvu. Zelo rada plete, tako da se še marsikdo zelo rad zateče k njej po kakšen izdelek iz volne.

Zlatoporočenec Feliks, prijatelji in znanci ga kličejo »Srečko«, se je rodil 14. januarja 1928 v Preši. Mladostna leta je preživel v družini petih otrok. Po končani osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Majšperku, je tri leta služil na kmetiji v Gornjih Pletarjah. Kasneje je tri leta in šest mesecev preživel v jugoslovanski vojski. Leta 1949 se je zaposlil kot nočni čuvaj v Tovarni strojil, kasneje pa je do upokojitve delal v Konusu in Planiki. Kljub temu, da je sedaj že kar nekaj let upokojenec, še zelo rad poprime za kakršnokoli delo.

Po poroki sta si ustvarila dom na Bregu, kjer stanujeta še danes. V zakonu so se jima rodile tri hčerke: Danica, Silva in Majda, danes pa jima vsakdan polni pet vnukov: Petra, Nikola, Andreja, Tomi in Maša.

Še na mnoga zdrava in srečna leta sta obema zlatima paroma zaželela tudi matičarka Frančka Petrovič in župan Franc Bezjak, ki jima je tudi izročil simbolno darilo občine – plaketo in kozarce.

Nataša Mohorko



Zlatoporočenca Vinkler

Zlatoporočenka Milena, domačini jo kličejo »Sepnikova Milena«, v tovarni, kjer je delala še neporočena pa Skerbišova Milena, se je rodila 26. aprila 1932 v Mariboru. Imela je dve starejši sestri. Osnovno šolo je obiskovala na Ptujski Gori. Že v rani mladosti je izgubila očeta. Kar nekaj časa je zanjo skrbela sestra, ker ni bilo denarja. Zato se je kmalu po šolanju zaposlila v Tovarni volnenih izdelkov Majšperk, kjer je kar 35 let delala kot tkalka. Sedaj je že

kot četrti otrok v številni družini, ki je štela kar dvanajst članov. Otroška leta je preživel pri starših, osnovno šolo pa je obiskoval v Majšperku. Po šolanju je štiri leta služil pri kmetu v Sveči. Po končani II. svetovni vojni je bil leto dni pri starših, kasneje pa je odslužil še vojaško obveznost. Po služenju vojaškega roka se je zaposlil v Tovarni volnenih izdelkov Majšperk. Vsako jutro je svoja vnuka, s katerima živita, spremljal v šolo do Rokove kapele.

Zagotovo ju vežejo na delovno mesto dobri spomini, kot sta nam povedala, saj sta se spoznala na delovnem mestu. V njunem zakonu sta se rodila dva sinova, sedaj pa njuno ljubezen uživajo tudi štirje vnuki.



Zlatoporočenca Planinc

Zlatoporočenka Marija, rojena Weiskopf, se je rodila 16. marca 1929 v Narapljah. Domačini jo kličejo »Micka«. Rodila se je v družini viničarjev. Svoje otroštvo je preživljala v družini petih



DOBRE MARNJE

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 32, telefon 02/79 50 830 in fax 02/794 42 21.

UREDNIŠKI ODBOR: Jože Trantura, Jože Rakovec, Anica Rejec, Katarina Klepčarnejsek, Nataša Mohorko

LEKTOR: Marija Krušič

UREJANJE IN TISK: Tiskarna Vili Polajžer s.p. Ptuj.

NAKLADA: 1500 komadov

Lokalno informativno glasilo DOBRE MARNJE dobi vsako gospodinjstvo brezplačno, za katerega izdajatelj plačuje 8% DDV (Uradni list RS št. 89/98).